

היום יום . . .

שבת יב ניסן, שבת הגדול (תש"ג)

הפטורה: וארבע אנשים. במנחה: עבדים היינו.

שיעורים: חומש: מצורע, שביעי עם פירש"י.
תהילים: סו – סח.
תניא: וגם יתבונן.. '112' והמוח כו'.

מזמן יציאת מצרים נקראו בני ישראל צבאות ה'.
ההפרש בין עבדים – שנקראו כן בנ"י [בני ישראל] –
וצבאות הוא: עבד עושה עבודת רבו – ובזה כמה דרגות
נוקב מרגליות, עושה שאר מלאכות, עושה מלאכות
פשוטות – ויש בזה יגיעה ועמל רב, אבל אין זה ענין של
מסירת נפש. צבא הם עבדים שעובדים ביגיעה רבה ועמל
ובמסירת נפש, הן במלחמת הגנה והן במלחמת תנופה,
ועומדים על משמרתם בתכלית התוקף מבלי התפעל
מהמנגד ושונא, ועבודתם זו אינה ענין של השגה, כי
הם מתנהגים ע"פ [על פי] הוראת מצביאם. והנה נש"י
[נשמות ישראל] במצרים היו בתכלית השפלות בעיניו
קשים ומרים, ועם זה לא שינו שמם ולשונם ולבושיהם,
ועמדו על משמרתם בתכלית החוזק, כי ידעו שהקדוש
ברוך הוא הבטיח לגאול אותם, והמתנהג כזה במצב זה
הוא מצבא ה', דה' עוזרו בדרך מלמעלה מן הטבע בטבע.